

Til denne Behandling var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Udvalget*:

Til § 1.

Nr. 11 affattes saaledes:

„§ 70 erstattes af følgende ny § 70:

Forslag til de Ændringer i nærværende Lov, som efter de indvundne Erfaringer maatte anses for hensigtsmæssige under Hensyn til at opnaa et passende Udbytte af Statsbanedriften, vil være at fremsætte senest for den i 1908 sammentrædende ordentlige Rigsdag.“

Af *Ministeren for offentlige Arbejder*:

Til § 1.

Som nyt Nummer tilføjes efter Nr. 10:

„§ 69, 2det Punktum bortfalder og erstattes af følgende:

Disse Bestemmelser skulle behørig offentliggøres; de skulle holdes til Salg paa de større Stationer og kunne bestilles gennem enhver Station.“

De stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Hele Udvalget er enigt om at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at § 70 i Loven af 24. April 1896 skal erstattes med en ny Paragraf, indeholdende, at der for den ordentlige Rigsdag, der træder sammen i 1908, skal forelægges Forslag til de Ændringer i nærværende Lov, som efter indvundne Erfaringer maatte anses for hensigtsmæssige til Opnaaelse af et passende Udbytte af Statsbanedriften. Vi have jo alle været enige om, at det er nødvendigt at forhøje Taksterne. Der har kun været Meningsforskel om, hvor lidt eller hvor meget det skulde være. Udvalgets Flertal har været bange for at gaa frem med for store Spring og er blevet staaende ved de Sæts, som vedtoges ved 2den Behandling. Men vi ere enedes med den øvrige Del af Udvalget om at foreslaa, at disse Takstbestemmelser revideres efter 5 Aars Forløb. Muligvis vil det da vise sig hensigtsmæssigt at gaa lidt højere op end nu. Vi ville ikke have noget derimod, hvis den Erfaring, som indvindes i Løbet af de 5 Aar, peger i den Retning. Dermed skal jeg anbefale dette Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Det af Udvalget stillede Æn-

dringsforslag kan jeg tiltræde. Det af mig selv stillede Ændringsforslag er af rent formel Natur, det er en simpel Konsekvens af en Ændring, der blev vedtagen ved 2den Behandling.

Det af *Udvalget* stillede Ændringsforslag (se foran) og det af *Ministeren for offentlige Arbejder* stillede Ændringsforslag (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i sin Helhed sattes derefter under Forhandling.

Breinholt: Jeg har i Udvalgets Betænkning over denne Sag forbeholdt mig at drage et enkelt Punkt, der laa mig særlig paa Sinde, frem under den mundtlige Forhandling her i Salen, og ved 2den Behandling udtalte jeg, at jeg mente, at den bedste Plads for en saadan Udtalelse vilde være nu ved 3die Behandling, naar Lovforslaget forelaa til endelig Vedtagelse. Det Punkt, hvortil jeg sigter, er det Kortsystem, der gælder paa vore Baner, det vil sige det System, hvorefter der udstedes Frikort, Frietas, Abonnementskort af forskellig Art osv. Jeg har ikke formaaet at fatte Grunden til, at nogle rejsende skulle køre enten helt frit eller delvis frit paa vore Statsbaner, der dog ere anlagte for alle Skatteborgeres Penge. Det har, som sagt, ikke været mig muligt at forstaa, hvorledes det rationelt skal begrundes. Ikke desto mindre vil man af det nu foreliggende Lovforslag se, at man i stor Udstrækning har fastholdt det nævnte System. I Jernbanekommissionen arbejdede jeg for, at man skulde ophæve det, og i Begyndelsen syntes Tanken at vinde en ikke ringe Tilslutning, men efterhaanden som man skulde til at give den Udtryk i bestemte Forslag, svandt Tilslutningen mere og mere ind, og man krympede sig stærkt ved at opgive de gamle Vaner, ligesom der rejste sig ret stærke Røster, som gjorde gældende, at der var mange dels personlige, dels lokale, dels hygiejniske og dels filantropiske Grunde, som talte stærkt for Bevarelsen af Kortsystemet. Følgen blev da, at man i Kommissionen nøjedes med at indskrænke Frikortenes Antal og ret klækkelig forhøje Prisen paa navnlig en vis Art af Abonnementskort. Jeg tror, at det var rigtigt, jeg tror, at ingen ret vel kan bestride, at det var den rette Vej at gaa, og jeg anerkender derfor det lille, skønt meget lille